

Національна академія педагогічних наук України
Інститут психології імені Г.С.Костюка НАПН України
Лабораторія психології навчання імені І.О.Синиці

**Психологічні виміри особистісної взаємодії суб'єктів освітнього простору
в контексті гуманістичної парадигми**

Матеріали
Всеукраїнської конференції з міжнародною участю
31 травня 2018 року, Київ

Київ-2018

УДК 373/378.01/09:316.6](477)(082)

П 86

Друкується за ухвалою Вченої ради Інституту психології імені Г.С. Костюка
НАПН України (протокол № 13 від 02.07.2018 року)

Психологічні виміри особистісної взаємодії суб'єктів освітнього простору в контексті гуманістичної парадигми : матеріали всеукраїнської конференції з міжнародною участю (31 травня 2018 року, Київ) / за ред. С.Д.Максименка. – Київ : ДП «Інформаційно-аналітичне агентство», 2018. – 280 с.

ISBN 978-617-571-157-6

Редакційна колегія:

Максименко С.Д., дійсний член НАПН України, доктор психологічних наук, професор; Чепелєва Н.В., дійсний член НАПН України, доктор психологічних наук, професор; Карамушка Л.М., член-кореспондент НАПН України, доктор психологічних наук, професор; Кокун О.М., член-кореспондент НАПН України, доктор психологічних наук, професор; Бучма В.В., старший науковий співробітник Інституту психології імені Г.С. Костюка; Дзюбко Л.В., кандидат психологічних наук, старший науковий співробітник, старший науковий співробітник Інституту психології імені Г.С. Костюка; Слободянік Н.В., кандидат психологічних наук, старший науковий співробітник, старший науковий співробітник Інституту психології імені Г.С. Костюка; Шатирко Л.О., старший науковий співробітник Інституту психології імені Г.С. Костюка.

У матеріалах всеукраїнської конференції з міжнародною участю викладено результати досліджень найбільш актуальних проблем особистісної взаємодії суб'єктів освітнього простору в контексті гуманістичної парадигми. Представлено теоретичні підходи до проблеми, проаналізовано психолого-педагогічні аспекти взаємодії суб'єктів освітнього простору (освітні, вікові, гендерні, психологічна грамотність, взаємодія з дітьми з особливими потребами). Розглянуто завдання психологічної безпеки та психологічного здоров'я учасників особистісної взаємодії, шляхи запобігання деструктивним формам особистісної взаємодії в освітньому просторі. Представлені наукові розробки дослідників будуть корисні психологам та педагогам, як науковим так і практикам, усім, хто цікавиться проблемами сучасної розвивальної освіти.

Матеріали опубліковано в авторській редакції.

© Інститут психології імені Г.С. Костюка НАПН України, 2018

<i>Поляничко О.М.</i> Методологія та методи глибинного пізнання психіки.....	181
<i>Пророк Н.В.</i> Психологічна культура і професійно важливі якості.....	184
<i>Пушкарська Л.І.</i> Взаємодія сурдопедагога з дітьми молодшого і дошкільного віку з порушеннями слуху.....	189
<i>Скальська Л.О., Горбачов В.О.</i> Сутність понять «психічний стан» людини в сучасній психології.....	193
<i>Скрипник Т.В.</i> Роль «класного менеджменту» у формуванні партнерської взаємодії між учасниками інклузивного процесу.....	194
<i>Слободянік Н.В.</i> Психолого-педагогічна взаємодія як чинник особистісного розвитку учня – теоретичний аспект.....	299
<i>Соловей Я.Г.</i> Теоретичні аспекти аксіогенезу музично обдарованої особистості.....	203
<i>Субін А.О.</i> Теоретико-методологічний аналіз поняття «освітнього медіапростору».....	207
<i>Терещенко Л.А.</i> Види невротичних розладів особистості дитини дошкільного і молодшого шкільного віку в контексті сучасної педагогічної психології.....	212
<i>Тихонова Т.Б., Кульчицька А.В.</i> Концепція активної самореалізації особистості в освітньому просторі як методологічна основа розробки освітніх курсів у вузі.....	219
<i>Тітченко О.Б.</i> Особливості взаємодії викладача-шульги зі студентами соціо-гуманітарних спеціальностей.....	221
<i>Токарєва Н.М.</i> Комунікативна компетентність як індикатор психічного здоров'я сучасних підлітків.....	226

*Скрипник Т.В.,
доктор психологічних наук,
старший науковий співробітник,
професор кафедри спеціальної психології,
корекційної та інклюзивної освіти
Інституту людини Київського університету імені Бориса Грінченка*

РОЛЬ «КЛАСНОГО МЕНЕДЖМЕНТУ» У ФОРМУВАННІ ПАРТНЕРСЬКОЇ ВЗАЄМОДІЇ МІЖ УЧАСНИКАМИ ІНКЛЮЗИВНОГО ПРОЦЕСУ

Для успішного впровадження інклюзії мають відбутися змістовні перетворення на різних рівнях, що охоплюють: освітній простір, компетентність вчителя, його настанови та особливості взаємодії з іншими учасниками інклюзивного процесу тощо. Однією з дієвих педагогічних технологій, що сприяє позитивним перетворенням, необхідним для сучасного стану освітнього процесу і життєво необхідним для інклюзії, є технологія «Класний менеджмент». Класний менеджмент – це прогнозування, проектування та створення такого навчального середовища, яке забезпечує досягнення учнями запланованих навчально-виховних цілей [2].

Сутність класного менеджменту як педагогічної технології полягає у розкритті й впровадженні таких груп ресурсів, як: предметно-просторові (розроблення та застосування засобів перетворення простору класної кімнати, фізичного простору); організаційно-смислові (структуроване і своєчасне подання оптимально відібраних наочних засобів інструктивної спрямованості: система візуальних засобів); соціально-психологічні (встановлені соціальні ролі, очікування, обов'язки, чіткі настанови щодо поводження у класному середовищі) [1].

Численними міжнародними дослідженнями (Akalin, S., Sucuoglu B., 2015; Corps P., 2008; Stronge J.-H, Tucker P.-D., 2004; Wong H.-K., Wong R.-T., 2009, 2014) доведено, що ретельно продумана та спеціально організована класна кімната впливає на формування особистісних та соціальних якостей учнів, в

цілому, та на зміст, форму та продуктивність їхньої навчальної діяльності, зокрема. Так, середовище може посилювати або нівелювати зусилля вчителя [3], асистента вчителя та інших членів міждисциплінарної команди супроводу. Коли вчитель здатен продумати та організувати діяльність учнів, їхній час та матеріали, тоді навчально-виховний процес відбувається найсприятливішим чином: учні зацікавлені пропонованими видами діяльності й здатні ефективно їх виконувати самостійно, або у співпраці з однокласниками.

Ключовий компонент ефективного освітнього середовища – продуманість та втілення принципу структурованості. Брак структури негативно впливає на організацію навчального середовища, спричинюючи хаотичність, непродуктивність, що призводить до марноїтрати часу, непорозуміння, розчарування та зниження авторитету вчителя [6]. Натомість забезпечення структурованого навчального середовища дає такі переваги для вчителя та учнів, як: відчуття безпеки, чіткість та зрозумілість поведінки у відповідності до певних зон, передбачуваність діяльності, що так важливо для порядку в класі.

Простір класу у початковій школі має враховувати особливості психічної організації дітей молодшого шкільного віку: їхню непосидючість, недостатньо сформовану довільність, швидку втому. Велике значення для соціального та міжособистісного розвитку учнів з ООП має впровадження таких зон у класному середовищі, як: спеціально організований «Куток заспокоєння», сенсорна зона, кутки: дітей, життя класу, вчителя. Кутки дітей та вчителя, а також начальне яскраве, змінне відображення життя класу дають змогу у освітньому середовищі створювати особистісно орієнтований простір (на відміну від типового для нинішньої ситуації так званого знесобленого середовища); активізувати інтерес до іншої людини, уваги до її інтересів та вподобань; формувати здатність цінувати спільній досвід.

Найважливіший складник організаційно-смислових ресурсів в інклузивному класі – це розклад, який оформлюють як послідовну серію картинок, фотографій, піктограм (з надписами або без них).

Такий розклад містить необхідну для дитини інформацію, а саме – які заняття будуть проводитися і в якій послідовності. Ціль застосування розкладу – активізувати дитину до виконання певної послідовності дій.

Необхідним регулятором продуктивної взаємодії вчителя та учнів, з одного боку, а також учнів між собою є правила. Розроблення правил – творчий процес. При тому важливо, щоб над змістом і формою подання правил думав не тільки

сам вчитель, але й весь колектив класу (наприклад, у форматі конкурсного завдання). Найефективніші правила містять інформацію для учнів про те, що вони повинні робити (позитивний зміст), а не те, що вони не повинні робити (негативний зміст). Наступні важливі вимоги для представлених правил: не більше п'яти; конкретні, прості, однозначні; привабливо (можливо, з гумором) оформлені; у найкращому випадку – віршова, що й такі, коли збережена ідея акровіршу (заголовні літери кожного рядку складають якесь значуще слово, відповідне до змісту правила тощо); розташовані у відповідному місці, яке бачать всі; змінні (урахування актуальності для певної ситуації розвитку класного колективу). Коли є усвідомлення правильної поведінки, учні поводять себе соціально прийнятним чином.

Проведення уроку та досягнення навчальних цілей потребує, щоб у класі був порядок, тож для організації та активізації учнів вчитель має застосовувати ті чи інші важелі впливу. Відомі непродуктивні способи налагодження порядку у класі, серед яких: підвищення голосу, погані оцінки, скарги батькам, розмови з дітьми про дисципліну тощо.

У межах технології «Класний менеджмент» головним регулятором поведінки учнів є такі поняття, як «правила» та «процедури» – форми організації діяльності учнів, що насичують час їхнього перебування в освітньому середовищі і підбираються так, щоб вирішувати найактуальніші завдання навчально-виховної діяльності [8].

Для учнів є такі дві групи процедур, як: організаційні (як *й коли входити до класу і виходити з нього; що робити, коли пропустив урок; як організувати робоче місце; як обирати і виконувати класні обов'язки; як й коли користуватися мобільними телефонами; що робити, коли: поламався олівець, забув підручник/зошит/ручку, закінчився зошит, раніше закінчив виконувати завдання, розлив воду; як і куди складати виконану роботу тощо*), а також – інструктивні (як працювати у групах; як користуватися підручником; як знаходити потрібні матеріали на полицях; як здійснювати переход під час уроку або на перерві; як слідкувати за порядком; як виконувати домашні завдання).

На відміну від змісту та наслідків дисципліни, встановлення та відпрацювання процедур: сприяє становленню проактивної позиції (свідомий вибір) [5]; дає змогу запобігти негативним наслідкам (превентивність); уможливлення збільшення часу для навчальної діяльності; створює умови для

розвитку самостійності та відповідальності; активізує соціальний розвиток учнів.

Вчитель має з першого дня і протягом двох-трьох тижнів детально роз'яснювати процедури, моделювати їх та впроваджувати на практиці [7]. Як тільки всі учні класу відпрацювали процедури і правила, можна певні моменти роботи у класі передавати їм для самостійного орієнтування.

Продуманість підходів та методів керування класним колективом втілюється у те, що вчитель до навчального процесу розробляє План класного менеджменту, головна мета якого – щоб учні з 1-ї хвилини уроку залучені до цікавої, динамічної, практичної пізнавальної діяльності: мають завдання; знають, де їх знайти; розуміють, чому вони мають їх виконувати; знають, що від них очікують, орієнтуються на визначені разом правила. Це означає, що учні беруть активну участь і відповідальність за своє навчання.

Необхідними учасниками освітнього процесу стають батьки, з якими теж необхідно налагоджувати партнерські стосунки. Для того, щоб батьки активніше долучалися до участі в освітньому процесі своєї дитини, вони мають добре розуміють цей процес і бути рівноправними його учасниками. Доречно заохочувати батьків брати участь у роботі міждисциплінарної команди супроводу: створювати комфортне й привітне середовище, в якому батьки почутимуться впевнено; започаткувати й підтримувати комунікацію; звертатися до батьків за порадами і надавати можливість робити вибір щодо тих чи інших заходів у класі, його організації, в цілому. При цьому цінувати думки й зауваження батьків, з повагою ставитися до їхніх пріоритетів; призначати засідання тоді, коли батьки мають можливість їх відвідати; обговорювати мету засідання й надавати порядок денний; уникати професійного жаргону, чітко пояснювати всі дані й терміни.

Таким чином, освітня технологія «Класний менеджмент» дає змогу реалізувати предметно-просторові; організаційно-смислові та соціально-психологічні групи ресурсів середовища. Вчитель, учні та батьки спільно, на партнерських засадах розробляють, впроваджують та аналізують успішність тих чи інших заходів, рішень, процедур, правил, обов'язків; звіряють навчально-виховний процес з власними очікуваннями. Створена завдяки реалізації плану класного менеджменту довірлива, підтримувальна, дитино-орієнтована атмосфера у класі є сприятливою для ефективного навчання та соціального розвитку всіх учнів, у тому числі – й учнів з особливими освітніми потребами. Такий продуманий та відповідальний підхід є практичним

втіленням переваг інклюзивного навчання, адже сприяють розкриттю ресурсів та позитивним змінам у цілісному розвитку всіх суб'єктів інклюзивного навчання.

Література

1. Гайдукевич С. Е. Средовой подход в инклюзивном образовании // Инклюзивное образование: состояние, проблемы, перспективы. – Минск: Четыре четверти, 2007. – 34 с.
2. Скрипник Т. В. Стратегії класного менеджменту для інклюзивного середовища // Актуальні питання корекційної освіти (педагогічні науки): збірник наукових праць: вип. 9, у 2 т. – Кам'янець-Подільський: ПП Медобори-2006; 2017. – Т.2. – С. 215-223.
3. Akalin, S., Sucuoglu B. (2015). Effects of Classroom Management Intervention Based on Teacher Training and Performance Feedback on Outcomes of Teacher-Student Dyads in Inclusive Classrooms. Educational sciences-theory & practice, 15/3, p. 739-758. – Режим доступу: <https://files.eric.ed.gov/fulltext/EJ1067425.pdf>
4. Corps P. Classroom Management (2008). Office of overseas programming and training support, information collection and exchange, 132 p. – Режим доступу: <http://files.peacecorps.gov/multimedia/pdf/library/m0088.pdf>
5. Leliügien I, Kaušylien A. (2012) Integration of children with disabilities into school community // Social welfare interdisciplinary approach. 2 (2). – С.103-116.
6. Stronge J.-H, Tucker P.-D., Hindman.J.-L. (2004). Handbook for qualities of effective teachers Alexandria, Va. : Association for Supervision and Curriculum Development, 225 p.
7. Wong H.-K., Wong R.-T. The First Days of School: How to be an effective teacher (4th edition, 2009), 346 p.
8. Wong H.-K., Wong R.-T., Jondahl S.-F., Ferguson O.-F. The Classroom Management Book Paperback (2014). Denton, Texas: Harry K Wong Pubn. – 308 p.